

Strokovni list poštних nameščencev

Štev. 10.

V Ljubljani, dne 15. oktobra 1933.

V. leto.

Идеја и циљ нашег Удружења п. т. т. званичника и служитеља.

У прошлим бројевима нашега листа од маја до данас довољно смо истакли узроке због којих смо се ми званичници и служитељи удвојили у своје засебно Удружење. Интересе, које од њега чланови очекују, као и нужну неопходност да оно постоји и продужи свој рад легалним путем у границама позитивних земаљских закона, а у интересу Државе, струке и п. т. т. особља, у редовима званичника и служитеља.

Наше Удружење не смета развиту и напретку осталих Удружења у п. т. т. струци, у колико могу и мисле да својим поштеним и искреним радом прикупе своје редове у нашој струци у своју Организацију.

Шта више ми сматрамо да ће наша двојена Удружења радећи свако у духу својих правила у правцу свога стручног усавршавања успешније постићи своје високе циљеве ако их имају? А тиме уз лојалну сарадњу међусобно у самој струци постићемо оно чему тежимо и зашто смо и основали своја Удружења.

Сматрамо да увек треба да имамо изнад личних интереса прво државне, стручне па тек после друштвене, јер само на тај начин ступаћемо ка нашем циљу за којим смо толико заостали. Оваквом циљу Удружење п. т. т. званичника и служитеља до сад поклањало је пуну пажњу. Оно у овом погледу није никаква нова организација. Отуда, дакле неби било уместо а ни патриотски гледати на акцију негову са некаквим неповерењем, ово отуда што је циљ идеализма нашег Удружења јасно истакнут у чл. 2. Друштвених правила, која су потекла са првим одобрењима Државног Савета, па после одобрена и потврђена од гг. Министара Саобраћаја и Унутрашњих послова, са чиме је одобрено постојање нашег Удружења и његових Бановинских Секција.

Члан 2. Друштвених правила гласи:

Задаћа и циљ је Удружења, да чува сталешке интересе чланова у погледу материјалном, правном и стручном, да гаји колегијалност међу члановима, да помаже новчаним средствима чланове, којима је таква помоћ потребна услед болести или какве друге несреће, те да исплаћује сродницима чланова Удружења трошкове око сахране умрлих чланова.

Оваквом циљу тежити, да се он лојалним и легалним путем постигне а помоћу сопствених средстава, значи ићи оним путем којим је законодавац упутно све професионалне стручне организације, а који се зове прави пут. Пут коме теже сви искрени и прави пријатељи државе, струке, и особља Поштанско-Телеграфско-Телефонског.

На остварењу програма раде сви представници Управе Удружења п. т. т. званичника и служитеља, потпомогнути од својих Бановинских Секција, Пододбора и чланства из редова зван. и служитеља, а раде зато што је у горњем програму истакнут један високо идејни принцип, солидарности за узајамну помоћ, истин-

ско родољубље према Домовини, и повереној служби. Братски споразум са свима професионалним Удружењима код службеника у Министарству саобраћаја, да се на тај начин помогне целини, те да се до максимума постигне ред и рад у служби, а на добро Државе и добро свију нас. Као и то: колико до нас стоји у зависности уздицање Националног прогреса, ми га кроз редове нашега чланства усмено и писмено уздижемо те ћемо на тај начин узвишеном главом доказати извесном броју противника, који би хтели да наметну нама неку разорност националну, и друштвену да су прости клеветници.

Наше Удружење служило је до сада овој идеји и служиће и даље истрајно — истрајно у сваком погледу, но само према својем прописатом закону т. ј. Друштвеним правилима, скретања нема, ни корак лево ни корак десно, већ правим путем ка циљу својем. Оно се неће обзирати на све оне срећом усамљене приговоре, које набадују појединци, противници овог Удружења, они треба да предходе примеру, како се служи у служби и помаже ближњему својем; а који бих хтели да престаје свуда у јавности и код меродавних фактора наше Удружење као нелегално — штетно и непотребно, које по њиховом мхшљењу не треба да постоји, као опасно по интересе Државне струке и п. т. т. особље.

Да, сада када смо се одвојили од њих, у своје засебно Удружење, сада смо ми опасни! Али док смо били више од једне деценије са њима у Удружењу у којем су нас материјално искористићавали у сваком погледу, дотле смо били безбедни. Колика огабност!?

Наше Удружење за 10 месеци свога постојања није нигде дало повода да му се приписују трећи методи, служило је и служиће доследно само идеји својој водили. Зато се оно неће ни освртати на горње приговоре, јер смо уверени да наши меродавни фактори не деле мишљење оних тесногрудних и пакосних људи. Него на против се показало да су свуда нашим оправданим захтевима до сада излазили у сусрет.

Услед тога наше Удружење остаће и даље на својој идејној линији својих програмских правила, радећи онако како нам и грађанска дужност налаже за опште добро, и добро ближњег свога. Радећи тако наше Удружење као и његови редовним путем изабрати преставници одужиће се својим члановима на поклоњеном поверењу, а кроз то доказати да су сви преговори против нашег Удруже-

Moštvo ljubljanskih poštarjev,
ki je v nedeljo dne 1. t. m. porazilo moštvo
električne cestne železnice s 5:0.

ња неумесни, и да је наше Удружење достојно решења госп. Министара саобраћаја, који је као и увек руковођен интересима службе, наклоњен и социјалном напретку особља свога.

Наше Удружење ће доказати да је достојно пажње и г. Генералног Инспектора као и осталих угледних функционера у Министарству саобраћаја и Управи пошта, који су такође допринели, да се нашим оправданим захтевима изађе у сусрет. Те смо успели да оснујемо своје засебно Удружење: истина је да је наше Удружење још младо али у њему су зачлањени већином стари чланови п. т. т. Удружења, п. т. т. службеника, који ће умети као и до сада да раде, да Удружењу осигурају и загарантују будућност.

Захваљујући агилности садашње наше Управе данас је постигнут максимум, који је могло постићи једно Удружење за ово кратко време, у организационом погледу. У колико пак има још тешкоћа, које се и код осталих Удружења осећају, јер су скоро сва претрпела знатне измене и допуне приликом саобраћаја по новом закону о чиновницима и којих у оваквим и сличним случајевима мора бити, наше ће их Удружење лагано али сигурно савладати, и исправити све оно што се показало као некорисно. Наше Удружење у својим преставкама и резолуцијама никад неће истаћи немогуће захтеве; а у колико се и могућим nebude изашло у сусрет схватићемо то као што треба, и Управа, а тако и чланови, неће то сматрати као неко нерасположење према Удружењу, већ да тако диктују интереси Државе и стицај општих службеничких прилика, које моментално изкљућују могућност захтевима.

Полазећи са оваквог гледишта наше Удружење као целина ни поједини чланови као и његови преставници неће изаћи из граница дужне дисциплине лојалног и пажљивог вршења своје напорне службе, као и поштовања својих старешина, са вером да ће се ипак прилике у нашим Удружењима средити, и да ћемо независно једни од других у Удружењима се развијати и уздизати национално и просветно, а тиме ћемо доказати да наше Удружење ничем другом и не тежи.

Што се пак тиче наше самопомоћи, коју ћемо ми указивати нашем чланству из сопствених средстава, коју предвиђају на-

V 24 URAH

BARVA, PLISIRA IN KEMIČNO ČISTI
OBLEKE, KLOBUKE ITD. SKROBI IN
SVETLOSLIKA SRAJCE, OVRATNIKE,
ZAPESTNICE ITD. PERE, SUŠI, MONGA
IN LIKA DOMAČE PERILO

TOVARNA JOS. REICH, LJUBLJANA

ша правила i potporни правилник, ми верујемо да смо дорасли да та средства редовна и ванредна створимо, i да ћемо умети да их распоредимо онако како је то прописано у статутима нашим.

Исто тако стајаћемо увек надлежнима на расположењу да свој рад i свој поступак ставимо на преглед, i да за свој рад положимо рачуне у моралном i материјалном погледу. Ово с тим пре што су у Управи службеници другови равни један другоме, те неће бити као раније у оном заједничком Удружењу, гди смо били две врсте чланова, повлашћених i подчињених: морал i егизам никако не могу ићи под руку, зато их је требало раздвојити;

ми смо изабрали оно прво, а друго оставићемо нека га гаје они који су га и увели у живот међу редове п. т. т. службеника.

Идеју i циљ постићемо само тако: ако се буде морално i поштено радило: не само да то зависи од Главног Одбора Управе Удружења, већ од свакога појединог члана, а пре свега духовну потпору мора пружити чланству наше јавно гласило стручни лист Поштар. О моралу клеветника довољно је рекао г. др. Тавзес у својем чланку, који је донео наш лист у броју од 15. п. м.

Са другарским поздравом

М. Васиљевић, секр. управе.

Branko Pavlovič

Novine i pismoноше.

U broju »Poštara« od 15. septembra o. g. pročitao sam izveštaj o skupštini predstavnika novog Udruženja zvaničnika i služitelja p. t. t. struke iz cele kraljevine. U dnevnom redu te skupštine pronašao sam i jednu tačku o tome, kako pismoноше ne bi trebali vršiti dostavu novina, dnevnih listova, t. j. da bi trebalo na tome poraditi. Bilo mi je milo da se setim, kako sam i ja, kao upravnik Glavne pošte v Beogradu 1931. godine, kada je ova pošta vršila dostavu pisma i novina, učinio u istom smislu jedan predlog nadležnoj Direkciji. Brinući se stalno o službi a starajući se da pismoношама olakšam njihovu i suviše napornu službu, ja sam gledao da nadjem načina i da dobijem odobrenje, da pismoноше oslobodim od dostave mesnih novina pojedinim pretplatnicima. — Pre toga mojom inicijativom i radom uspio sam sprovesti da stanovnici velikih palata po Beogradu, preko pošte nabavljaju kovčežice, kutije za pisma, koje su sve bile ponameštene u ulaznom hodniku zgrade, tako da se pismoношама uštedi trudno i dangubno penjanje na spratove. Svršivši ovo, preduzeo sam ovu drugu akciju: da pismoноше ne dostavljaju novine. Pored toga što sam bio učinio predlog, uspeo sam da od redakcija velikih listova u Beogradu »Politike«, »Vremena« i »Pravde« dobijem i pismenu izjavu, kojom potvrđuju da su saglasni sa ovim potvatom, da se novine ne dostavljaju u Beogradu i drugim velikim gradovima, gde oni imaju svoje revizore i gde se vrši prodaja ovih novina na javnom mestu. Iz razloga, koji mi nisu poznati, ovaj moj predlog nije prihvaćen. Ipak mislim, da nije osvojen što niko nije hteo da primi odgovornost za onih nekakvih 200 dinara dnevno, koliko bi p. t. uprava izgubila prihoda na taksama od predatih novina pošti na otpravljanje. Medjutim jasno je, pa i danas tako mislim, da država više gubi dnevno na zdravlju pismoноша, koji pre vremena i nezasluzeno dobijaju mahnu srca i tuberkulozu, vukući po celi dan u svojim torbama teški teret, od koga glavni deo sačinjavaju novine i časopisi, da više gubi državna p. t. uprava od svoga autoriteta, jer ovu dostavu novina vrši kasno i neuredno.

Saopštavam stoga ovde svoj nekadašnji predlog, verujući da će možda činjenice iznete u njemu i njegova argumentacija pripomoći zvaničnicima i služiteljima, da bolje podupru svoj zahtev da se pismoноше oslobode od dostave mesnih novina. Radovaću

se ako oni u tome svi zajedno, preko svoga Udruženja uspu, jer najzad, svaki svoju muku i nevolju najbolje oseća i razume. Predlog je glasio: »Beogradski dnevni list »Politika« predaje ovoj pošti svakodnevno oko 2400 primeraka po 60 grama primerak, svega oko 144 kilograma novina, koje treba isporučiti preko pismoноша po Beogradu.

List »Vreme« predaje za Beograd za isporuku preko pismoноша 400 primeraka po 50 ili 60 grama primerak, svega 20 kilograma.

List »Pravda« i »Radničke novine« predaju zajedno oko 440 primeraka po 40 grama, oko 17.50 kilograma.

List »Trgovinski glasnik« predaje 800 primeraka dnevno za Beograd; primerak po 25 grama, svega 20 kilograma.

List »Sportista« predaje 8 puta mesečno po 970 brojeva po 30 gr; svega 29 kg.

Časopis »Radio Beograd« predaje 4 puta mesečno 1800 primeraka po 75 grama za dostavu u Beograd, što čini težinu od 135 kg, i t. d., da ne pominjemo ostale časopise.

Samo pomenuti beogradski listovi, koje pismoноше nose svakodnevno na dostavu, iznose u težini 230 kilograma a u primercima oko 5000, koje treba izneti na rukama i isporučiti po raznim krajevima primaocima u Beogradu.

Svi primerci predstavljaju svakog dana za pismoноше teret, koji se nosi na rukama od 230 kila, i posao oko dostave na 5000 raznih primaoca, sto je ogroman posao po zamoru u poslovanju, i koji posao ide na štetu dostave drugih običnih i preporučenih pisama; drugim rečima: kad pismoноше nebi imale ovaj posao oko dostave 230 kila i 5000 primeraka novina, nosili bi za toliko manje tereta i mogli bi pre, brže i tačnije dostaviti ostalu pisanu korespondenciju.

Pisana korespondencija: pisma, karte i druge obične i preporučene, ne mogu se na drugi način dostaviti primaocima nego preko pismoноша.

Dnevni listovi medjutim, »Novine«, mogu se kupiti u Beogradu na svakom uglu na mnogim mestima, kao u centru, na rastojanjima ne većim od 100 metara, t. j. svako može lako doći do željenih novina. To u pogledu mesta. U pogledu na vreme jutarnji listovi mogu se dobiti još od 6 sati izjutra i ranije. Pošta, medjutim, preko pismoноша, počinje, da jih dostavlja tek posle 8 sati, s tim, da pojedini pretplatnici ove novine ne dobiju do 12 sati, a neki (gde se vrši jedna dostava) ih dobiju tek posle podne. Večernje listove mogu dobiti tek sutra dan. O tuda velika nezadovoljstva i žalbe zbog done isporuke. Stvar se još više komplicira i dostava odocnjava, na primer što i uredništva često pogrešno adresuju novine. Pretplatnici ne plate pretplatu na vreme pa im se list privremeno obustavi; pismoноше i dečjači prebace pojedine novine u druge reone, pa ih ne iznesu; i puno još drugih malih nesavesnosti, netačnosti ili slučajeva zbog

Pozor!

NOV IMENIK (STALEŽ) OSEBJA
za območje dravske p. t. direkcije.

Tekom dveh let, odkar je izšel zadnji imenik p. t. t. osebjia (uradništva, pogodbenih poštarjev, p. t. odpravnikov, zvaničnikov, služiteljev in dnevničarjev) je nastalo toliko sprememb, da sem se odločil prirediti novo izdajo po stanju na dan 1. januarja 1934. Ker pa zavisi uresničenje te namere pred vsem od števila naročnikov, prosim, da blagovolijo interesi vposlati prijave (ki jih bom moral seveda smatrati za obvezne) na moj naslov, in sicer najkasneje do 25. oktobra t. l.

Če bo napovedana uredba o organizaciji p. t. t. stroke kmalu uveljavljena (baje bo že te dni predložena narodnemu predstavništvu), tedaj bodo v novem imeniku upoštevani tudi že novi predpisi, zlasti pa nova zvanja.

Cena za 1 izvod bo znašala ca 12—15 Din.

Edo Pitschmann,
šef občega odseka dravske direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani.

kojih se novine ne iznesu odmah ili kasno dostave.

Koji je i kakav interes pošte da u Beogradu vrši dostavu novina pretplatnicima; jedino materijalni interesi. Stvarno pošta za ove novine naplaćuje za 2400 brojeva »Politike« 120 Din; za 400 primeraka »Vreme« 20 Din; za 400 primeraka »Pravde« 24 Din; za »Radničke novine« 32 Din za 386 primeraka; za 800 primeraka »Trgovinskog Glasnika« 40 Din; za 970 primeraka »Sportiste« 25 Din. Sve za jedno 239 Din dnevno; znači za izneti u grad 230 kila novina i za isporučiti 5000 primeraka mi dobijemo samo 239 Din; ili bolje reći mi nosimo po varoši naokolo jedno kilo novina za 1 Din i nekoliko para, i za taj dinar i nekoliko para, ili bolje kad se 5000 podeli za 238 iznosi oko 209; znači, da za jedan dinar i nekoliko para mi nosimo po varoši kilo novina i uručujemo oko 209 primeraka raznim adresatima. Očigledno je, da to nije nikakav rentabilitet, i da tu pošta nema nikakvog materijalnog interesa.

Zašto onda pošta prima, da po ovako derizornoj, ništavnoj ceni dostavlja novine po Beogradu. Da vrši službu ili da učini uslugu? Konstatovali smo već da pošta rdjavo vrši službu dostave novina, jer neke brojeve nikako ne dostavi, najveći broj isporuča sa zakašnjenjem, koje se kreće od jedan do pet sati, jer prava i dobra služba bila bi, kad bi novine mogli dostaviti od 8 do 9 sati izjutra najdalje, a mi to u najvećem brojevu slučajeva nemožemo da učinimo i ne učinimo.

Ako je reč o usluzi koju pošta nekome vrši vidićemo, da nema nikakve prave usluge. Uredništvima ne činimo nikakvu uslugu, jer uredništva imaju veću korist materijalnu i obaveštajnu kad novine prodaju preko prodavaca, kioska i dućana; jer prodaju 30 brojeva mesečno za 30 dinara, dok u pretplati, kad pošta isporučuje prodaje 30 brojeva za 20 Din mesečno. I obaveštajno, za uredništva je ugodnija i korisnija prodaja preko prodavaca, jer publika more da kupi novine odmah po izlasku iz štampe dok preko pošte svet dobije novine u razmahu od 8 do 16 časova.

Jedina usluga koja se čini, to je što publika dobije preko pošte za 20 Din mesečno 30 brojeva. Ali za to publika dobija novine neuredno i sa zadocnjenjem, a pošta vrši jednu rdjavu službu, vrši sumnjivu uslugu i vrši jednu absurdnu eksploataciju u materijalnom pogledu, štetnu za poštanske prihode i poštansku službu u opšte.

Modna manufakturna trgovina
Fabiani & Jurjovec
LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.
se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštinih nameštencev.
Cene zmerne! Potrežba točna in solidna!

Pošta se je obavestila i saznala iz neposrednog izvora, da »Politika«, list koji predaje najviše primeraka na poštu, ne bi imala ništa protiv, nego bi pomogla izvodjenje zamisli, da se ne vrši isporuka dnevnih listova preko pošte, nego preko prodavnica; drugim rečima, da bi bili radi da se ukine pretplata na novine za Beograd. Poštanska ustanova takodjer ima svoj mnogostruki interes, da se ukine primanje dnevnih listova na pošti za isporuku u Beogradu, osobito po jednoj ovako ništavnoj tarifi.

Slobodan sam iz svih gore pomenutih razloga moliti direkciju za dejstvo, da se donese rešenje da pošte beogradske i druge velike pošte u mestima, koja imaju svoje lokalne listove, ne primaju ove radi isporuke pretplatnicima. Uredništva bi na osnovu toga, ukinila pretplatu na listove, od dana kad se donese takvo rešenje. A za dotle primljenu pretplatu vršila bi se do isteka pretplate kao i do sada, ili bi uredništva vratila položenu pretplatu.

Izgleda, da i inostrane poštanske uprave ne vrše više dostavu novina preko pismoša. Pouzdano je, da su Nemačka, Švajcarska, obustavile ovu lokalnu dostavu novina. Svakako da su i druge države to učinile, što se može ispitati.

Pouzdan je i vrlo je važno, da bi dostava preko pismoša bila mnogo poboljšana i pismošama njihov teški posao bi bio mnogo olakšan, kad bi se ukinula isporuka lokalnih novina. I kako se sada radi na jednom definitivnom i ozbiljnom poboljšanju dostave i isporuke, dolazi u zgodnji čas, da se ovaj zastareli i štetan način dostave lokalnih novina preko pošte za uvek ukine.

Imamo pred očima i jedan skorašnji primer: Uredništvo »Opštinskih Novina« (u

formi mesečne debele sveske) predavalo je ranije pošti za dostavu oko 5000 komada za Beograd; na molbu i sporazumno sa upravom ove pošte opština je preuzela na sebe isporuku većine brojeva a pošti od te doba predaje samo 1700 komada, tako da je posao u mnogo smanjen i olakšan.

Smatram da na svaki način i u toliko više treba ukinuti i dostavu dnevnih listova za Beograd. Posle toga ostaće još uvek mnogo i mnogo listova za dostavu, inostranih, iz Jugoslavije, časopisa, knjiga, brošura i t. d., da će pismošose imati pune ruke posla.

Druga obletnica Stalnega omizja
bo v četrtak dne 2. novembra 1933 v gostilni
»Pri Sokolu«. — Na svidenje!

ODLIKOVANJE.

Nj. Vel. kralj Aleksander je odlikoval Fratela Ivana, služitelja pri pošti in telegrafu Bled 1, s srebrno svetinjjo s krono. — Čestitamo!

Važno!

NAJNOVEJŠE POJASNILO K § 263. U. Z.

Na vprašanje neke direkcije, ali traja enoletni čakalni rok za prejeme ob napredovanju v višjo skupino in ob priznanju višjega periodičnega poviška za vsakega posebej, je prometno ministarstvo izdalo dne 19. septembra t. l. naslednje pojasnilo: »Rok enega leta se računa po 1. odst. § 263. u. z. za vsak prejemek posebej, to je: enoletni čakalni rok velja posebej za prvo položajno skupino in posebej za prvi periodični povišek.«

Predsednik Ilić v Ljubljani.

Za soboto dne 7. t. m. ob 20. uri je Dravska sekcija UPU z mnogo reklame sklicala svoje člane iz vse Slovenije na širši sestanek v veliko dvorano hotela Metropol v Ljubljani. Glede na to je bilo pričakovati gotovo par sto udeležencev, in radovednost je prignala tudi našega urednika, da se na lastne oči prepriča o navalu članstva na sestanek, katerega glavna točka je bilo poročilo predsednika g. Ilića iz Beograda. Tako se je urednik v nepričakanem pričakovanju množic sprehajal po robniku otočka vis-a-vis hotela Metropol od 20. ure pa do 20.40, ko je moral po poslu oditi na kolodvor. Ob 20.35 je že hotel, razočaran nad pičlo udeležbo — saj jih je do tedaj prikapljal v veliko dvorano imenovanega hotela le 18 oseb s funkcijonarji vred —, naš urednik oditi, ko se mu je iz hotela približal sam g. Ilić v spremstvu znane gospoda Campe. Nato se je pa razvil naslednji res zanimiv dialog med gg. Ilićem in našim urednikom:

Ilić: Šta Ti tu radiš?

Urednik: Ništa. Šetam, jer imam baš vremena.

Ilić: Došao, da me vidiš!

Urednik: Video sam Vas već ranije.

Ilić: Zar sam ja Tebe tako učio? Zar si to od mene naučio?

Urednik: Neznam šta?

Ilić: Ovako rade špijuni! Pogrešio si što si došao u poštu.

Urednik: Fala lepo.

Ilić: Pamtićeš Ti mene! Pamtit!

Urednik: Neznam zašto.

Ilić: Pamti mene! — Pri tem je svoje grožnje podkrepil še s primernim gestikuliranjem ter godrnjaje odšel.

Tretji je molčal.

Tako je izgledal uvod v zborovanje UPU, pripravljeno s tolikim pompom, ki pa je s funkcijonarji in gospodom Cofom vred beležilo le 36 zavednih pristašev.

Jedan korak napred.

Dana 1. listopada o. g. bio sam pozvan od drugova zvan. i služitelja pošte Varaždin, da tamo održim sastanak i da drugovima rastumačim zadaće zasebnog našeg Udruženja. Po zaključku uprave Savske sekcije Udruženja p. t. t. zvan. i služitelja u Zagrebu otišli smo ja i drug Janošević u Varaždin. Drugovi nas na kolodvoru sačekali i srdačno nas pozdravili.

Sa dozvolom gosp. upravnika pošte u Varaždinu održali smo sastanak posle podne u 3 sata u prostorijama pošte. Na sastanak došli su naši drugovi iz Čakovca, kao iz druge bližnje okoline tako da je ovom sastanku prisustvovalo do 30 zvaničnika in služitelja. — Neki drugovi su izjavili, da ovakav sastanak poštara, a pogotovo ne zvaničnika i služitelja nije bio još nikada u Varaždinu.

Tačno za 3 sata je drug Kramarič, kao sazivač ovog sastanka, otvorio i pozdravio sve drugove, koji su došli na sastanak i molio sve da saslušaju govor druga Grabera, predsednika Savske sekcije Udruženja p. t. t. zvan. i služitelja u Zagrebu. Nakon duljeg govora drugovi su jednoglasno odobrili njegovu tumačenje o koristi i zadaći posebnog Udruženja zvan. i služitelja. On poziva sve drugove, da stupe u svoje Udruženje, koje je jedino pozvano, da zastupa po zakonu njihova sta-

Naš pravi domaći izdelek!

leška pitanja. Ujedno poziva drugove da si izaberu pododbor, kojem će biti sjedište u Varaždinu, a posle toga izabran je pododbor, na čelu sa drugom Blažom Galinec, zvanič. pošte Varaždin. Tako se svršio ovaj ljepi sastanak, koji će biti uspomena svim drugovima zvan. i služiteljima u Varaždinu i Čakovcu sa dobrim uspjehom, pa se nadamo, da će se svi ostali naši drugovi na svim našim većim stanicama probuditi i stupiti u svoje Udruženje, gde jim je i jedino mjesto.

Ja se u prvom redu zahvaljujem u ime naše sekcije gosp. Upravniku pošte Varaždin, koji nam je išao u susret i dozvolio održati sastanak u pošti. Zahvaljujem se svim drugovima na njihovom dočeku i počašćenju, koje su izkazali meni i mojem drugu Janoševiću. Posebno se zahvaljujem drugovima Pavkoviću i Globanu, koji su nam pravili društvo drugi dan sve do odlaska na vlak. Zato kličem: živila sloga zvan. i služitelja! Živio novi pododbor Savske sekcije Udruženja p. t. t. zvan. i služitelja u Varaždinu! Živilo naše posebno Udruženje!

D. Graber.

Udruženje pravnikar ministarstva saobraćaja.

Pred dobrim mesecem se je ustanovilo »Društvo pravnikov prometnega ministarstva«, ki ima že odobrena pravila.

Kako je bilo to društvo potrebno, more uvideti vsakdo, čeravno ni pravnik! Sploh iz razvoja društvenega življenja vedno jasneje vstaja prepričanje, da tudi cvet nekvalificiranega uradništva ne more zastopati vseh strok in uslužbenkih vrst p. t. t. nameščenecv. Ustanovitev društva pravnikov nam nudi nov dokaz, da je interpretacija § 76 u. z. po UPU zgrešena in da je protizakonit le obstoj znanega omnibusa: »Udruženje p. t. t. službenika«.

Radovedni smo, ali bo protizakonito UPU tudi društvo pravnikov v njegovem razvoju poskušalo ovirati na enak način kakor na zakonu osnovano »Udruženje p. t. t. zvaničnika i služitelja.«

Dober nakup oblačilnega blaga za ženske in moške, kakor tudi druge potrebščine se dobe pri

JANKO ČEŠNIK

Lingarjeva ul. LJUBLJANA Stritarjeva ul.

Lepo negovani čevlji samo s

ŠMOL PASTO

Važna sodba državnega sveta.

Zvaničnik Svetlič Jernej je bil leta 1922. na službenem potovanju kot ambulančni uslužbenec pri neki železniški nesreči tako poškodovan, da kljub ponovni operaciji ni več postal sposoben za običajno službo zvanika, temveč je kesneje opravljale lažje službe. Njegovo neugodno zdravstveno stanje ga je leta 1932. prisililo predčasno stopiti v pokoj. Ob tej priliki je zaprosil, da bi mu ministrstvo glede na dobljene poškodbe v smislu § 118. u. z. priznalo v službeno dobo še 10 let. Ministrstvo pa je to njegovo prošnjo odbilo z utemeljitvijo, da njegova nesposobnost za službo ni nastopila neposredno po poškodbi. Zvaničnik Svetlič se z navedenim razlogom ni zadovoljil, ampak je vložil tožbo na državni svet, ki je razsodil tožilcu v prid. Svojo sodbo (štev. 24.443 od 5. septembra 1933) je državni svet podal takole:

»Prema § 118. činovničkoga zakona od 1931. god., ako državni službenik građanskoga reda bez svoje krivice na kakvom državnom poslu ili povodom takvog posla bude tako povredjen, da usled zadobivenih rana ili ozleđa postane nesposoban za dalju službu na koju bi se prema svojim kvalifikacijama i dotadanjem položaju mogao upotrebiti, može mu se za penziju priznati preko vremena koje je do tada preveo u službi još 10 godina.

Bitni uslov, što se vidi iz samoga teksta, za primenu ovog zakonskog propisa je, da je rana ili ozleđa zadobivena na državnom poslu ili povodom ovog imala za posledicu

nesposobnost za dalju službu. Dakle, zakon ne traži, da je nesposobnost za dalju službu nastupila kada je i povreda ili ozleđa zadobivena; glavno je, da postoji uzročna veza između povrede i prestanka službe, t. j. da služba prestaje zbog posledica one povrede ili ozleđa, a irelevantno je da li je to nastupilo neposredno izza povrede ili docnije.

Za tužioca komisija je utvrdila, što se priznaje u osporenom rešenju i odgovoru na tužbu, da neizlečivo boluje od povrede kičme i trbušnih organa, koje je povrede zadobio prilikom železničke nesreće 13. februara 1922. god. na službenom putovanju iz Ljubljane u Zagreb u svojstvu službenika ambulante pošte i zbog kojih je kao nesposoban za dalju službu stavljen u penziju.

Kod takvog stanja stvari, tužilac ispunjava glavni uslov za povlasticu iz § 118. činovničkoga zakona — nesposobnost za dalju službu posledica povreda zadobivenih na službenom poslu — a kako je osporenim rešenjem odbiven jedino zbog razloga kao da taj uslov nije ispunjen jer nesposobnost nije nastupila neposredno posle povrede, osporeno rešenje se ima poništiti u smislu člana 26. zakona o Državnom savetu i upravnim sudovima.

Zvaničniku Svetliču je bilo ob upokojitvi priznanih le 30 službenih let ter 86.90% pokojninske osnove. Ker pa mu je državni svet sedaj priznal pravico do še 10 let, bo imenovani odslej užival polno pokojnino, to je vseh 95%. Čestitamo!

Ironija usode.

V zadnji številki lista »Jugoslovenska pošta, telegraf i telefon« čitamo na zadnji strani vesti iz UPU ter o konferenci zvanika in služiteljev v Beogradu (najbrže s pošte Beograd 2), kjer se je sklenilo:

1. naj se gospod minister obvesti o škodljivih posledicah, ki naj bi nastopile, če bi zvaniki in služitelji izstopili iz skupnega udruženja;

2. naj se izrazi pred gospodom ministrom želja, da bi razveljavil rešenje, s katerim je odrejeno, da morajo zvaniki in služitelji brezpogojno izstopiti iz uradniškega udruženja;

3. naj gospod minister odredi postopek v svrhu predaje imovine prejšnjega udruženja novi upravi UPU.

K temu je treba pripomniti, da bi bilo treba tudi nam, ki nismo v UPU, pojasniti, v čem tiče tiste strahovito škodljive posledice, ki naj bi zadele zvanike in služitelje radi izstopa iz UPU, dalje da gospod minister rešenja, izdanega po brezpogojni zahtevi zakona (§ 76. u. z.) samega, ne more preklicati, ker on — hvalabogu — spoštuje zakon in končno priporočamo, naj se beograjski del »uradniških« zvanika in služiteljev ne eksponira za predajo imovine prejšnjega udruženja novemu UPU, marveč naj se raje briga, da bo del omenjene imovine predan »Udruženju zvanika in služiteljev«, ki ima tako v moralnem, kakor tudi materijalnem pogledu vso pravico nanj. Kvečjemu bi se tukaj lahko govorilo o kakih škodljivih posledicah!

V ostalem pa naj bo deputacija, ki se je zglasila s predsednikom Krstićem na čelu pri gospodu pomočniku ministra zadovoljna, da jo je gospod pomočnik glede na njena ilegalna profesionalna stremjenja sploh sprejel in nato še poslušal!

Tako prihajamo najprej do čisto nasprotnega, takoj nato pa do popolnoma istega zaključka, kot je prišel nekoč do njega (podprt z neko čudovito hermenevtiko) v blagopokojnem »Poštnem glasniku« sedanji gene-

ralni tajnik UPU gospod Čampa in ki se glasi dobesedno takole:

»Predvsem je potrebno, da se vsi p. t. t. uslužbenci organizirajo v tej edinstveni organizaciji, kajti če bi se ne hoteli organizirati v edinstveni organizaciji, bi to ne značilo samo, da so proti edinstvu, ampak še mnogo več, namreč očitno demonstracijo proti zakonu in odredbam službene oblasti in pa trmasto kljubovanje.«

Ironija usode... Kako napoti so človeku včasih lastne besede!

Zane Morala.

Kdor želi premestitve v lep kraj na lepo selsko službo, naj se zgleda pismeno ali osebnostno na naslov: Pušnik Franc, Slovenska Bistrica mesto.

Poziv!

Savska sekcija Udruženja p. t. t. zvanika i služitelja u Zagrebu priredjuje dne 4. studena 1933 pod pokroviteljstvom gosp. ing. D. Milosavljevića, direktora pošte i telegrafa u Zagrebu, svoju zabavu u prostorijama »Sokola« na trgu Kralja Aleksandra broj 6 uz sudjelovanje poštanske glasbe i poštanskog pjevačkog društva »Golub« pod ravnanjem kapelnika gosp. Josipa Bisa.

Pozivamo sve p. t. t. namještenike, da ovoj zabavi izvole prisustvovati sa svojom cijen. obitelji. Početak u 1/29 sati naveče.

Odbor.

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehalnih palic.

Господине уреднице!

У Вашем цијењеном листу »Поштар« број 9 од 15. септембра 1933. на страни 7 изашао је чланак под насловом: »Друговима Дринске бановине« па Вас молимо, да без обзира на закон о штампи донесите слиједече:

Не ради писца већ ради оних званичника и служитеља, који нису навијестили рат здравом схваћању прилика, па не желе у свом сепарисању ићи у скрајност, сматрамо за потребно нагласити, да нападај на ново основану Задругу п. т. и т. службеника »Самопомоћ« не може донјети користи никоме, а најмање званичницима и служитељима, које писац жели приказати као жртве несавјесног искоришћавања.

Сви они, који објективно посматрају развој прилика у Задруги, њезин циљ и програм, немогу се сагласити са мишљењем писца, јер ће им на први мах бити јасно, да Задруга није основана за искоришћавање једних на рачун других, него за опће добро свију п. т. и т. службеника, без обзира на категорије, положаје и звања, у жељи да коначно након толико година бесплодног експериментисања разних благоглагољивих »усређитеља« створимо једну своју за опће добро корисну установу.

Околност да су у Управни одбор Задруге изабрани само чиновници неможе бити разлог страховању писца, јер су баш тај одбор једногласно прихватили сви на конституирајућој скупштини присутни званичници и служитељи, и да они не дијеле мишљење писца доказ је њихов бројни одазив на упис у Задругу.

Нико, а најмање садашњи управни одбор, којему је дужност да изврши све припреме за почетак рада у задруги и положи рачун о досадашњем пословању, неће и неможе бити против тога, ако у Управу уђу само званичници и служитељи па стога овакви и слични нападаји значе или потпуно непознавање прилика, или памјерно изазивање неповјерења у циљу скрајнег сепарисања и стварања раздора међу службеницима исте струке упућеним једне на друге.

Докле би довело оваково схваћање о томе је овдје сувишно говорити.

Писац у свом напису бави се и алузијама, па коначно закључује »сипањем пијеска у море«. Када ово не би сматрали обичним фразама, били би присиљени вјеровати, да је код појединаца у њиховим скрајње сепаратистичким тежњама наступило »поматаније јазуков«.

Управни одбор спреман је уважити

ELITE

дружба з о. з.

Izdelava in prodaja damske, moške in deške konfekcije. — Prvovrstna izdelava po meri. Poštarji nabavljajte potom Gospodarske Zadruge po konkurenčnih cenah.

Ljubljana, Prešernova ulica 9.

сваку добронамјерну критику основану на познавању прилика, што у напису »друговима Дринске бановине« није случај, а што са жаљењем констатујемо.

Захваљујући Вам Господине Уреднице на уступљеном простору, биљежимо се с поштовањем:

»Самопомоћ«, задруга п. т. службеника.

Сарајево, 22. септембра 1933. г.

Преседник: **М. И. Николић.**

Секретар: **П. С. Беговић.**

Конференција званичника и служитеља у Београду.

(Чија секција у Београду не постоји.)

У листу »Југословенска пошта, телеграф и телефон, Органу удружења п. т. т. службеника Краљевине Југославије« бр. 11 од 1. октобра т. год. у рубрици »Наше вести« изашао је чланак следеће садржине: **Конференција званичника и служитеља.**

Званичници и служитељи Београдске секције Удружења п. т. т. службеника одржали су конференцију 12. септембра т. год. у сали Поштанског дома. После дуже дискусије званичници и служитељи из Београда у име 450 званичника и служитеља из Београда зачлањених у Удружење п. т. т. службеника донели су одлуку:

1. Да се Господин Министар саобраћаја обавести о штетним последицама, које би наступиле после издавања званичника и служитеља из заједничког Удружења.

2. Да се Г. Министар умоли да се односно решење стави ван снаге или да се дозволи слободно опредељивање званичника и служитеља у погледу припадности професионалном удружењу.

3. Да се Г. Министар умоли, за надлежан поступак, да би ужа управа Удружења на челу са г. Тимотијем Јовановићем извршила и стварну предају имовине Удружења садашњој управи, као и то: да се комисијски прегледа и утврди сав приход и расход Удружења од његовог оснивања па до данас слично решењу Господина Министра просвете, којим је одређена комисија са сличним циљем надгледништва бившег Удружења хрватских учитеља.

Како би ово била лична воља ових 450 зв. и сл. не би требало о овоме водити рачуна, јер нас неколико хиљада зв. и сл. не може претстављати једна група незадовољника, као што је ова. Али када смо уверени, да је ово учињено стопроцентно под притиском одозго, онда се не може брзине прећи преко овога, а да не укажемо друговима колико нам ови и овакви другови, који немају својег »Ја« шkode својим неразумним радом.

Ми званичници и служитељи јесмо најнижи службеници п. т. т. струке али толико исто потребни овој као и они у врховима управе, јер од наше савесности и спретности, зависи правилан ток службе ако не више, а ако бар толико колико и од самих врхова.

Према томе требало би упитати ових 450 несавесних другова:

1. Дали би могли под заклетвом пред управном или судском влашћу изјавити да је ово њихова лична воља.

2. Дали они само зато, што су у Престоници »Краљевине Југославије« њих 450 на броју могу говорити код надлежних у име 4000 и више својих другова и дали им је и ко дао овлашћење за то.

Заведени на погрешном путу импресијом својих старешина, другови у своме чланку у тачци првој говоре у рђавим последицама после нашег издавања од удружења п. т. т. особља-службеника, дакле последица је што нашим издавањем

врхови удружења п. т. т. службеника губе једну огромну масу гласача на штету њихову у корист нашу.

3. Шта их се тиче какве ће последице постати по Удружење, чији они чланови немогу бити према § 76. тач. 2. и 7. Зак. о чиновн. и према решењу Г. Мин. Саобраћаја бр. 17642. од 23. ауг. 1933. год., где смо до скоро (а на жалост има их још) били само гласачка маса помоћу које су се поједине управе држале на власти.

4. Зашто да се повлачи праведно донето решење, које ће служити само на корист Краља и отаджбине?

Када би се ово праведно доношено решење Г. Мин. изменило, како они у своме чланку у тачци другој наводе, онда би тек за нас зван. и служ. настао црни пекат. Онда тек не би била наша воља на изборима управе, већ воља г. чиновника, наших старешина онда би се тек рекло: хтео или нехтео, мораш.

Другови са ове конференције треба да буду једном начисто са тим: да када би били у своме удружењу учлањени без мисли, да неби као савесни и марљиви радници били остављени на милост и немилост својих старешина, а наравно да несавесни неби имали заштите, као у Удружењу п. т. т. службеника, јер је Удружење п. т. т. зван. и служ. основано под геслом »Краљ и отадбина изнад свега«. —

Уверен у праведност Г. Мин. Саобраћаја, да ће непоколебљиво остати при својим већ донетим одлукама, јер ће то служити на корист п. т. т. струке, а нећемо као до сада бити зависни од својих старешина, бар у колико се тиче нашег слободног права, времена и рада у овоме Удружењу те према томе неће бити непотребних трзавица у служби.

Пуну моралну потпору моћи ћемо наћи само у свом сталешком Удружењу а то је »Удружење п. т. т. званичника и служитеља«, а Удружење п. т. т. чиновника нас се ниуколико не тиче.

Овакав поздрав овим путем шаљем свима друговима званичницима и служитељима у границама »Краљевине Југославије« и позивам их с молбом, да приступе организацији Удружења зван. и служит., помажу је и да свесно раде у корист своју.

Скопље, 10. окт. 1933.

Ђорђе С. Јовановић-»шуња«,

секретар секције Удружења п. т. т. зван. и служ. Вардарске бановине.

Друштвена пороџила.

IZVLEČEK

из записника XII. одборове сеје, ки се је вршила дне 19. септембра 1933.

Об 19.30 отвори председник сејо, на кар се преџита записник, ки је еногласно спрејет.

Следи разправљанје дошлих и одданих дописов. Меџ другим се преџита допис Пододбора из Лјубљане, в катерем нам спороџа

sestavo novega odbora. Tozadevna prijava se vzame na znanje.

Nazadnje se prečita dopis Pododbora Maribor, v katerem nas povpraša glede izdaje službene obleke v savski direkciji. K temu dopisu predsednik sporoči, da je bil Pododbor Maribor napačno informiran glede izdaje službenih oblek v savski direkciji.

Prečitajo se še dopisi centralne uprave iz Beograda, v katerih nam sporočajo, da je UPU v Novem Sadu izdalo okrožnico na vse zvaničnike in služitelje z opozorilom, da lahko ostanejo v Udruženju ter da naj še pristopajo v skupno organizacijo, naše društvo pa je neumestno obrekovalo. Tozadevno okrožnico nam pošiljajo v prepisu. Pri tej priliki nas tudi obveščajo, da so z ozirom na to okrožnico intervenirali pri ministrstvu ter dobili ugoden odgovor, ki nam ga pošiljajo v prepisu. Iz odgovora je razvidno, da zvaničniki in služitelji nikakor ne morejo biti več člani UPU, ki bo moralo itak spremeniti svoj naziv namesto »Udruženje poštних službenika« v »Udruženje poštних činovnika«.

Končno se še prečita dopis, v katerem nam sporočajo sklepe širše odborove seje, ki se je vršila 10. t. m. v Beogradu. Pošiljajo nam tudi v prepisu zapisnik širše odborove seje, komunike, ki so ga osebno oddali v ministrstvu, kakor tudi objavo, ki se mora glasom sklepa objaviti po vseh poštah.

Iz zapisnika širše odborove seje je razvidno, da se je na širši odborovi seji sklenilo sledeće:

Nakup slike Nj. Veličanstva kralja se je odobril. Sestavil se je komunike, katerega so osebno oddali na ministrstvo. Glede intervencij, ki so jih napravili osebno radi napredovanja, imenovanja novih uslužbencev, izdaje novih oblek itd. so dobili za enkrat ugodne obljube ter zagotovilo, da se bo uredilo, čim bo vse to mogoče. Za izdajo službene obleke za leto 1933/34 pa je upanje, da bo izdana z manjšo zamudo.

Predsednik nato še obširno sporoča o poteku vseh intervencij, ki so se napravile pri različnih ministrstvih ter da je ministrstvo saobraćaja odobrilo četrtinske vozne karte dvakrat na leto za celo družino vsem državnim poštним uslužbencem. Tozadevni pravilnik še ni izdan.

Ker se k besedi nihče ne javi, zaključí predsednik sejo.

Izvlaček XIII. odborove seje, ki se je vršila dne 5. oktobra, se mi ne zdi potrebno podajati obširneje, ker se je v glavnem vršila le radi stališča, katerega moramo zavzeti napram združitvi poštних zadrug. **Tajnik.**

Sezijske novosti za dame in gospode, trenčkoti in sportna oblačila tudi na večmesečni **kredit** pri

Manufaktura »REKORD«

Ljubljana, Aleksandrova 8
Maribor, Slovenska 18

ZAPISNIK

izrednega občnega zbora Društva poštних, telegrafskih in telefonskih zvaničnikov in služiteljev kraljevine Jugoslavije, pododbor Maribor, ki se je vršil dne 15. avgusta t. l. v prostorih glavne pošte.

Dnevni red: Poročilo predsednika, blagajnika, preglednika računov in predsednika Dravske banovinske sekcije, ter volitev novega odbora.

Navzoćih je bilo 89 članov.

Ker ob 14. uri zbor ni bil sklepčen, ga je

dotedanji predsednik Božičev otvoril pol ure kasneje.

Pozdravil je delegate banovinske sekcije iz Ljubljane, zastopnike podeželskih pošt in končno celokupno članstvo.

Za zapisnikarja je imenoval tovariša Vebra Milana, za overovatelja pa Jakliča Ivana in Homca Franja.

Nato je pozval vse navzoče člane, naj v znak udanosti Nj. Vel. kralju zakličejo trikrat zdravo, kar se je tudi izvršilo.

Predsednik Božičev je podal nato daljše poročilo o sklicanju izrednega občnega zбора zaradi odstopa štirih funkcionarjev, ki so podali ostavko zaradi nesoglasij v odboru. Nato je poročal o težkočah pri društvenem udejstvovanju in o res vidnih uspehih, ki jih je naše društvo do sedaj doseglo.

Iz poročila blagajnika tovariša Franca Babiča, ki je bilo res izčrpno, je bilo razvideti vse težkoče blagajnika pri izplačilu rednih in izrednih bolniških podpor. Ker je danes pač težko priti do imovine, je blagajnik, da bi ustregel članstvu, večkrat sam založil svoj denar.

Ker se ni k blagajniškemu poročilu nihče javil, sta podala poročilo nadzorstvenega odbora tovariša Šerbec Franjo in Keuc Vinko, ki sta poročala, da sta pregledala knjige, račune in sploh vse priloge, ter našla vse v najlepšem redu.

Tovariš Sojer, kot predsednik banovinske sekcije, je v svojem govoru pozval vse člane pododbora, da začno delovati složno. Poudarjal je posebno potrebo občne štednje pri podeljevanju podpor, kjer je treba paziti v glavnem na to, da li je prosilec podpore res potreben.

Kot zadnja točka dnevnega reda so bile volitve. Za začasnega predsednika je bil izvoljen predsednik banovinske sekcije tovariš Sojer, ki je apeliral na članstvo, da si izbere pač tak odbor, v katerega bodo imeli zaupanje vsi člani.

Nato sta bili predloženi dve listi. Prva, ki jo je predlagal tovariš Dasko, je imela naslednje člane: Šerbec Franjo, Draksler Martin, Babič Franjo, Uhl Franjo, Lešnik Miha, Maherl Josip in Petan Maks; pregledovalca računov pa: Žula Jurij in Sosič Stanislav.

Za listo so glasovali vsi navzoči člani, in sicer dve tretjini od prvotno naštetih; zato druga lista sploh ni prišla na glasovanje.

Po izvolitvi novega odbora je tovariš Šerbec pozval vse člane k skupnemu solidarnemu delu. Sledilo je navdušeno pritrjevanje in soglašanje.

Tovariš Maherl Josip, predsednik pevskega društva in tovariš Babič Franjo, predsednik poštne godbe, sta podala poročilo o njiju društvi in konstatirala velik napredek.

Tovariš Stanko Sosič je rekel, da smo govorili že o vseh mogočih stvareh, le o službenih in strokovnih še ničesar. Med drugim je naprosil predsednika banovinske sekcije, da naj napravi potrebne korake glede štetja službenih let tovarišev, ki so bili dnevničarji, kakor tudi za intervencijo nastavitve in napredovanj služiteljev ter zvaničnikov.

Odgovoril mu je predsednik banovinske sekcije tovariš Sojer in raztolmačil, da je dru-

štvo vse te korake že napravilo in da je stvar že v teku. Končno je vse prisotne vnovič pozval na skupno in bratsko delo, novemu odboru je pa priporočal štednjo in zopet štednjo.

Ker se k slučajnostim ni nihče priglasi, je predsednik izredni občni zbor zaključil ob 17. uri.

ZAPISNIK

prve odborove seje, ki se je vršila dne 19. avgusta t. l. v društveni sobi glavne pošte. Navzoči so bili vse odborniki.

Dnevni red: Volitev predsednika, tajnika in blagajnika.

Za predsednika je bil izvoljen tovariš Šerbec Franjo, za tajnika Draksler Martin in za blagajnika Babič Franjo. Vsi so svoje funkcije sprejeli ter je upati, da bo v novem odboru kakor tudi med članstvom zavladalo splošno zadovoljstvo.

Odbor.

Osebne vesti.

Postavljen je za urad. priprav. po § 45/3 na direkciji inž. Gosar Anton.

Napredovali: za upravnike V. sk. Boc Anton v Celju, Cof Ivan na Ljubljani 2, Irgolič Franc na Mariboru 1, Klemečič Anton na Mariboru 2, Lapajne Franc na Ljubljani 7, Krulej Pavel v Gornji Radgoni in Pšeničnik Karel v Zidanem mostu; za pt. ur. VIII. sk. Šenk Vladimir na direkciji; za arh. ur. IX. sk. Urbančič Alojzij na direkciji, Sušnik Marta v Brežicah, Jalen Ivan na Jesenicah na Gor., Bajec Ljudmila v Kočevju, Pehani Alojzija v Dolnji Lendavi, Čož Josipina v Črnomlju, Pahor Ivan na Mariboru 2, Pušar Ana v Žirih in Mrak Frančiška v Ribnici na Dol.

Premeščeni: pt. ur. VII. sk. Verbič Marija iz Slatine Radenci na Maribor 1; pt. ur. VIII. sk. Bezljaj Ivana z Ljubljane 1 v Grahovo pri Cerknici; zvan. III. sk. Zupančič Olga iz Ruš v Črno pri Prevaljah; služ. II. sk. Sobjak Kamila z Maribora 1 v Gornjo Radgono; dnevničarji Benčič Franc iz Rogaške Slatine v Ptuj, Levec Viljem iz Rogaške Slatine na Vič in Železnik Franc iz Dobrne v Celje.

Umrli: pt. ur. VI. sk. na Ljubljani 1 Šubic Miroslav.

Ostavko na drž. službo je podala služ. II. sk. na Ljubljani 1 Baumgarten Marija.

Poroke: pt. ur. IX. sk. Volkar Alojzij v Celju se je poročil z Bruno Jelen; pt. ur. IX. sk. na Ljubljani 1 Hafner Mara s sodnikom Ivanom Uglešičem; služ. II. sk. v Trebnjem Gerden Alojzij z Olgo Zidar in pog. pošt. v Dvoru pri Žužemberku Koščak Jožefa s Francem Helmichom.

A. Žibert, zaloga čevljev Ljubljana

Ravno došla je velika pošiljatev damskih znežk Tretorn znamke v raznih barvah ter galoš za gospode. Tudi športni čevlji za dame, gospode in otroke v veliki izbiri. Prvovrstna izdelava. Po dnevni cenah.

„Наша Пошта“ — основана 1912. год., уредник Шоф. и М. Вујадиновић. Изашла је свеска за октобар са садржином:

Међународна академија пошта и телекомуникација. — Уредба о организацији П. т. струке. — Из прошлости. — Администрација. — Пошта (њене функције) у привреди и праву. — Побољшање п. т. саобраћаја у Зетској бановини. — Пилот-телефонистања. — Поштански ваздушни саобраћај. — Филателија. — У страним земљама. — Персонална питања. — Напредак железница. — Читуља. — Часописи и листови. — Одговори. — Илустровани п. т. календар.

Претплата годишња 40 Дин, полгод. 20 Дин; шаље се на чековни рачун број 53888 код Пошт. штедионице. Адреса: Београд, Крунска 29.

10. X. 1920

Članek „Žena v švicarski poštini službi“ bomo nadaljevali v prihodnji številki našega lista.

Daruj za poplavljenice!

Prošnja.

Vse dopisnike prosimo, da nam pošiljajo rokopise pravočasno! — Za današnje številko je izostalo mnogo tvarine, ker je prispela prepozno in jo bomo priobčili šele v naslednjem „Poštarju“, v kolikor bo še aktualna.

Torej pravočasno!

Damske torbice, pasove, aktovke domačega izdelka dobite vedno v najnovejših in najboljših oblikah

le pri
Franc Erjavec
trgovina usnja
Ljubljana, Stari trg 18

Pol zastonj kupite platno, svilo, sukno itd.

v **Trpinovem bazarju**

MARIBOR
Vetrinjska ulica 15.

MEDIĆ-ZANKL LJUBLJANA

Lastni domači proizvodi:
laneno olje, firnež, vse vrste lakov, emajlno lakaste-oljnate in suhe barve, cinkovo bello, steklarski kit itd.

Kupujte le pri tvrdkah, kioglašajo v našem listu!

Za konzorcij „Poštarja“ v Ljubljani izdaja Hinko Fajdiga v Ljubljani. Ček. konto 11.631. — Urejuje Hinko Fajdiga v Ljubljani. — Rokopise pošiljajte uredništvu, reklamacije, oglase itd. pa upravi lista „Poštar“ v Ljubljani, Sv. Jakoba trg 2. — Tiskarna „Slovenija“ v Ljubljani. Predstavnik za tiskarno Albert Kolman, Celovška cesta 61